

Posudek bakalářské/diplomové práce

Název práce: *Současný obraz prusko-rakouské války v roce 1866 ve vybraných muzeích Česka, Německa a Rakouska*

Jméno a příjmení autorky práce: *Martin Diviš*

St. program, st. obor: *Německý jazyk se zaměřením na vzdělávání (maior) – Historie se zaměřením na vzdělávání (minor)*

Vedoucí bakalářské práce: *Mgr. Jindra Dubová, Ph.D.*

Oponent bakalářské práce: *PhDr. Petra Besedová, Ph.D.*

Hlavní kritéria hodnocení práce	hodnocení min. 1 bod, max. 10 bodů
1. Stanovení cíle práce, logická stavba a členění práce	8
2. Obsahová úroveň vypracování teoretické části	7
3. Obsahová úroveň vypracování praktické/didaktické části	6
4. Adekvátnost zvolených metod a způsob jejich užití	6
5. Formální úprava a náležitosti práce	9
6. Jazyková a terminologická úroveň	9
7. Práce s literaturou, citace, seznam literatury	8
8. Vlastní přínos studenta	8
9. Dosažení stanoveného cíle práce	8
10. Úroveň vypracování abstraktu	6
Body	75

Dílčí připomínky a náměty:

Bakalářská práce studenta Martina Diviše se zabývá tématem prusko-rakouské války v roce 1866, známé také jako sedmítýdenní válka, či německá válka. Jednalo se o významný konflikt, který měl dlouhodobé důsledky pro evropskou geopolitiku a vedl k významnému posílení pruského státu a položil základy pro sjednocení Německa pod pruským vedením. V současné době může být tato válka vnímána skrze různé perspektivy, tzn. německou, rakouskou, či českou, které reflektují politické, vojenské, kulturní a sociální aspekty.

Bakalářská práce (BP) studenta Martina Diviše se řadí spíše k těm průměrným. Hlavní přínos celé BP spatřuji v popisu vybraných muzeí, které se nějakým způsobem dotýkají

zkoumané problematiky, tj. prusko-rakouské války roku 1866. V první řadě bych chtěla upozornit na chybný pravopis již v **názvu** – prusko-rakouská válka se píše podle pravidel české pravopisu s malým počátečním písmenem p (zdroj: Ústav pro jazyk český, 4. 1. 2024). V celé práci je tento pojem užíván nejednotně (Preußisch-Österreichischer Krieg – s. 20, Österreichisch-Preußischer Krieg – s. 22), pro odborné práce je nezbytná jednotná terminologie. I v němčině se ovšem píše v malém počátečním písmenem (Duden, Deutsches Universalwörterbuch, 2014). Dále nebývá zvykem, aby **anotace** byla totožná se zadáním BP ve Stagu, zároveň nesplňuje předpis děkana RD č.2/2023, čl.6, 2f o jejím rozsahu. Totéž platí i o **abstraktu** (s. 12), který má být v českém jazyce o rozsahu min. 3 NS (dle RD č.2/2023, čl.6, 2e).

Práce má následující logické členění.

V **úvodu** je čtenář uveden do problematiky tématu a je seznámen s členěním BP.

Teoretická část je členěna do 3 podkapitol, ve kterých se autor věnuje historickému pozadí prusko-rakouské války (s. 20–26). Zde se domnívám, že právě nastínění historického pozadí dané události zasluhuje větší prostor pro její lepší uchopení a pochopení. Na některých místech se autor dopouští historických nepřesností (př. s. 20 – „Německý spolek je tvořen 39 suverénními knížaty a městy.“ Zde je nutné uvést na pravou míru, kdo byl vlastně členem tohoto spolku, nebo s. 22 – „Prusko o síle 30.000 mužů“ – Prusko disponovalo silou 220–270 000 mužů, Rakousko 270–400 000 mužů). Tato část by si jistě zasloužovala důkladnější komparaci bohatší odborné literatury včetně cizojazyčné. V této části postrádám i citace (př. Batterie der Toten – s. 24, Krieg der Deutschen gegen die Deutschen – s. 21, apod.). Další podkapitola nese název „Das Phänomen des Preußisch-Österreichischen Krieges von 1866“, přičemž není zcela jasné, co autor myslí slovem „fenomén“. Velký prostor je pak věnován historii válečného muzea v Chlumu, kde je zřejmé, že autor je s danou problematikou dobře obeznámen. Přesto se domnívám, že je zde pár drobností, které by zasluhovaly větší pozornost (př. s. 28 „... muzeum bylo zestátněno...“ Ono bylo předtím v soukromém vlastnictví? S. 28 „... 1996 bylo vyhlášeno národní památkou...“ Kým bylo muzeum po roce 1990 znovu obnoveno a v čí péči se nachází v současné době?). V závěrečné části (kap. 3) student vhodně sumarizuje teoretickou část, kterou lze hodnotit jako průměrnou, student prokázal schopnost práce s literaturou, kterou cituje a parafrázuje. Doporučeníhodné je, více se zaměřit na cizojazyčnou literaturu.

Druhou část BP Martina Diviše tvoří **část výzkumná**. Jedná o bakalářskou práci, ve které není zcela běžné se pouštět do výzkumu. Z tohoto důvodu velice oceňuji odvahu studenta pustit se do výzkumné části. Přesto mám k této části práce několik (zásadních) poznámek, které ale nijak nesnižují vlastní kvalitu práce. V první řadě se jedná o vlastní metodologii výzkumu. Autor uvádí, že k výzkumu využil 3 různé výzkumné metody (s. 34). Zajímalo by mě, o jaké metody šlo a kde je v BP popsán jejich postup. Autor zmiňuje, že využil formu dotazníku (s. 34), kde je tento dotazník k vidění (přílohy), jaké typy otázek byly použity a jak byly vyhodnoceny? V této části práce čtenář najde popis jednotlivých muzeí, což patří spíše do úvodní části. Naopak lze nalézt i zavádějící informace typu: „Auf der Grundlage des Fragebogens gingen jedoch keine spezifischen Informationen ein.“ (s. 37), které rozhodně nepatří do odborného stylu. Na s. 39 autor uvádí, že „...“

Museum persönlichen besucht.“ Čtenář se na tomto místě domnívá, že šlo o výzkumnou metodu pozorování, což je naprosto v pořádku, jenom by bylo vhodné, aby i v BP byl fundovaně popsán postup této metody včetně jejích výsledků. Pozorování ostatně patří i mezi velice často užívané metody v učitelském oboru. Poslední část výzkumu tvoří rozhovor s Mgr. Hrubeckým. Autor se zde pustil do jedné poměrně vysoce náročné výzkumné metody (řízený rozhovor) kvalitativního výzkumu, ovšem i tento typ výzkumu má svá pravidla. Otázky jsou vhodně prezentovány, je zřejmé, že autor se v oboru orientuje, následují odpovědi Mgr. Hrubeckého. Přesto v této části postrádám autorovu interpretaci. Na konci rozhovoru přichází poděkování, které rozhodně nepatří do této části práce, nýbrž již na její úvod do oficiálního poděkování. Jako hlavní přínos výzkumné části spatřuji právě v pokusu o kvalitativní výzkum v podobě řízeného rozhovoru, přesto jsou zde patrné metodologické nedostatky, které by bylo vhodné při obhajobě vysvětlit. Poslední část BP tvoří **závěr**, ve kterém autor zdařile sumarizuje celou svou BP. V práci postrádám část Conclusion (závěr v anglickém jazyce), která je podle pravidel KNJL PdF UHK též vyžadována (<https://www.uhk.cz/cs/pedagogicka-fakulta/pdf/pracoviste-fakulty/katedra-nemeckeheho-jazyka-a-literatury/dokumenty?dir=/bakalarske-a-diplomove-prace>). Následuje seznam literatury, ze kterého je zřejmé, že se autor orientuje v dané problematice.

Otázky k diskusi:

- 1) Vysvětlete blíže pojem Německý spolek (Deutscher Bund) a zmiňte jeho členy. Co bylo hlavním cílem tohoto spolku?
- 2) Vysvětlete v práci používaný pojem „kulturní společnost“? Prokažte, kteří odborníci tento pojem používají(li) ve svých odborných publikacích. Uveďte konkrétní příklad „nekulturní společnosti“. Jak lze odborně definovat slovo kultura?
- 3) Můžete konkrétně popsat metodologii Vaší výzkumné části včetně jejích výsledků a interpretace?
- 4) Další otázky viz text posudku.

Celkové posouzení diplomové práce a zdůvodnění výsledné známky:

Překládaná bakalářská práce studenta Martina Diviše vykazuje průměrnou úroveň. Z práce je zřejmé, že autor je s tématem velice dobře obeznámen na základě sekundární literatury. Z evropského hlediska nešlo v prusko-rakouské válce jen o konflikt mezi Pruským královstvím a Rakouským císařstvím, nýbrž šlo o boj o nadvládu v Německém spolku. Tato válka byla charakterizována rychlou mobilizací a moderními válečnými taktikami, což ukázalo pruskou vojenskou efektivitu a účinnost jehlicové pušky. V podstatě byla prusko-rakouská válka transformační událostí, která předefinovala

hranice, aliance a národnostní nadšení po celé Evropě a připravila půdu pro budoucí konflikty a moderní evropský státní systém. Za velice přínosné této BP považuji vlastní rozhovor s Mgr. Hrubeckým, v němž autor prokázal své zaujetí a znalost tématu. Student Martin Diviš svojí prací splnil požadavky, které jsou kladeny na bakalářské práce na KNJL PdF UHK.

Posudek vypracovala:

PhDr. Petra Besedová, Ph.D.

V Hradci Králové dne 5. 1. 2024

